

4. neděle velikonoční A

Téma: nikoliv průšvihy

Evangelium: Jan 10, 1-10

Poznámky: Odry stream 2020

Text, který nám zaznamenal sv. Jan ve své 10. kapitole je **skutečný klenot**. Je to totiž nejen **podobenství**, ale je to také **pozvání** a zároveň **veliká útěcha**. Za skutečně mimořádnou lze považovat tu **zmínku o našich jménech: Pastýř volá své ovce jménem**. To přirozeně předpokládá, že každá ovce má své jméno a že se **liší od té ostatní**.

Problém může nastat v tom počtu jmen. Pokud si představíme jednu **třídu žáků**, pak se je paní učitelka jejich jména snadno naučí. Mnohem horší už to bude mít **ředitel** celé školy. Většinou je to tak, že si velmi dobře **zapamatuje průšviháře**, tedy ty které musí *napomínat a kárat*. Ježíš zná naše jména **nikoliv kvůli našim průšvihům** (i když si tak někdy myslíme), ale proto, že jsme **drazí v očích jeho Otce** a proto, že jsme mu byli **Otcem svěřeni**. V jazyku Bible znát jméno je velmi silným symbolem, který vyjadřuje **důvěrnost mezi milujícími se osobami**.

Právě toto je také **základ toho podobenství**. Nikoliv naše *vynucená poslušnost*, nikoliv naše *selhání* a připomenutí naší *bezbrannosti*, ale **důvěrnost** mezi námi a tím, který se pro nás stal **hlasem**, který můžeme *slyšet*, **cestou**, kterou se můžeme *vydat* a dveřmi, kterými se *vchází do skutečné lásky*, tedy k Otci.